

Мусевича за делегатъ, като му възложили да иде въ Петербургъ, за да прѣдстави и получи одобрене за плана на комитета отъ управляющитѣ Сл. Бл. Общество, а така сжщо и отъ емигрантина Д. Цанковъ, а заедно съ това да уреди въпроса за паричнитѣ срѣдства; б) че Мусевичъ е донесълъ отъ Петербургъ одобрене на плана; 2000 р. за дѣлото ще получатъ отъ Одеския делегатъ на Сл. Бл. Общество Кривцовъ; тая сума получилъ Миларовъ, като издалъ расписка на името на Цанковъ, раздѣлили по между си паритѣ, като оставили една частъ отъ тѣхъ (резервенъ фондъ) да се пази у Василиева; освѣти Миларова и Юрданъ Бѣлова (когото отхвърлили отъ заговора), получили отъ Кривцова по единъ револверъ и патрони; Георги Василиевъ и К. Поповъ испитали, че револверитѣ биятъ добрѣ: рѣшили да заминаватъ за Цариградъ, Георги Василиевъ искалъ два мѣсеченъ отпускъ отъ полка си и се снабдили съ турски паспорти, слѣдъ което въ разни врѣмена заминавали за Цариградъ. в) че отъ Цариградъ С. Миларовъ съ разрѣшение на бѣлг. дип. агентъ заминалъ за Бѣлгария, гдѣто на 5 Апр. 1889 г. пристигналъ въ София, а К. Поповъ съ прѣправена физиономия и чужда фамилия (Павелъ Тодоровъ) слѣдъ 5—6 дни пристигналъ въ столицата. Мусевичъ и Георги Василиевъ останали въ Одринъ, за да служатъ за връзка между Миларова, Попова отъ една страна и Кривцова отъ друга, въ случай на несполучливъ атентатъ да взематъ на себе си довършването му. г) Че съ интерниранieto на Миларова въ гр. Пловдивъ, К. Поповъ е отишълъ подирѣ му въ този градъ, гдѣто С. Миларовъ му е намѣрилъ къща за живѣние и скривание; тукъ Миларовъ е оставилъ К. Попова, за да слѣди за прѣдстоящото минаване на Н. Ц. Височество отъ Карлово, Пловдивъ, София, а самъ е отишълъ въ Карнобатъ, за да се види съ майка си; обаче като билъ извѣстенъ отъ К. Попова, съ писмо, че Н. Ц. Височество на 30 Май ще замине прѣзъ Пловдивъ за София, той напустналъ Карнобатъ и дошълъ въ Пловдивъ за осжществление на комитета. д) Че на 30 Май 1889 г. когато Н. Ц. Височество щѣлъ да замине за София, Миларовъ и К. Поповъ сж ходили въ Пловдивската гара, въоръжени съ револверитѣ си, за да извършатъ атентата, но нито единъ отъ тѣхъ не стрѣлялъ по нерѣшителностъ. е) Че слѣдъ испущание този благоприятенъ случай, на 30 Май рѣшили да дирятъ другъ случай и такъвъ се прѣд-